

b) saját maga munkavállalóként alkalmazásban állt a Németországi Szövetségi Köztársaság rendes munkaerőpiacán, és ezáltal az 1/80 határozat 6. cikke (1) bekezdésének második vagy harmadik francia bekezdése alapján a foglalkoztatáshoz való jogból levezetett tartózkodási jogot saját nevében szerezte meg, illetve később ismét elveszítette?

Ennek elvesztése azért következett-e be, mert

aa) utolsó munkaviszonya a munkaadó részéről történő, kábítószerfüggőség miatti rendkívüli felmondással szűnt meg?

bb) több mint három hónapos betegséget követően a keresőképtelenség vége és a bűncselekmény elkövetése miatti letartóztatása közötti három munkanapos időszakban nem jelentkezett ismét munkanélküliként az illetékes hatóságnál?

cc) súlyos rablás és kábítószerrel összefüggő bűncselekmények elkövetése miatt összesen három év három hónap szabadságvesztésre ítélték, amely büntetés végrehajtását próbaidőre – utólag sem – függesztették fel, az előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításával a teljes büntetést kitöltötte, és ez idő alatt nem vállalatott munkát a rendes munkaerőpiacon, azonban szabadulása után kb. negyed évvel úgy vállalt újra munkát egy időszakos munkavállalókat foglalkoztató cégnél, hogy belföldi tartózkodási joggal nem rendelkezett?

2. Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén: elveszíti-e egy török állampolgár az 1/80 határozat 6. cikke (1) bekezdésének második vagy harmadik francia bekezdése alapján a foglalkoztatáshoz való jogból levezetett tartózkodási jogot a fenti, 1. kérdés b) pontjában említett feltételek bekövetkezése esetén?

22-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (ötödik tanács) a T-213/02. sz. ügyben ⁽¹⁾ 2004. szeptember 6-án hozott végzése ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

– nyilvánítsa a fellebbezést elfogadhatónak és megalapozottnak;

– helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-213/02. sz. ügyben 2004. szeptember 6-án hozott végzését;

– hozzon érdemi határozatot vagy másodlagosan utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróságra érdemi határozat meghozatala érdekében; és

– kötelezze az Európai Bizottságot mindkét eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező fél előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság megfellebbezett végzését a következő okokból kell hatályon kívül helyezni:

a) az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte az eljárási szabályzat 114. cikkének (1) bekezdését, megsértette a hatékony jogérvényesítés elvét és megszegte az indokolási kötelezettséget;

b) az Elsőfokú Bíróság jogban tévedett a tények jogi értékelése során;

c) az Elsőfokú Bíróság végzése sérti a teljes és hatékony bírósági jogvédelem elvét és a tisztességes eljáráshoz való jogot.

⁽¹⁾ HL C 233., 2002.9.28., 28. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (ötödik tanács) a T-213/02. sz. SNF S.A. kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2004. szeptember 6-án hozott végzése ellen az SNF S.A.S. által 2004. november 22-én benyújtott fellebbezés

(C-482/04. P. sz. ügy)

(2005/C 19/29)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az SNF S.A.S., székhelye: Andrézieux (Franciaország), képviselik: K. van Meldegem és C. Mereu ügyvédek, 2004. november

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. november 22-én az Olasz Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-483/04. sz. ügy)

(2005/C 19/30)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli Knut Simonsson és Enrico Traversa meghatalmazotti minőségben, 2004. november 22-én keresetet nyújtott be Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a Közösség tagállamainak kikötőibe érkező és/vagy onnan induló hajókra vonatkozó jelentések alaki követelményeiről szóló, 2002. február 18-i 2002/6/EK parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾, vagy ezen rendelkezésekről nem tájékoztatta a Bizottságot, az Olasz Köztársaság nem teljesítette az irányelv 7. cikke alapján fennálló kötelezettségeit;
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv átültetésére rendelkezésre álló határidő 2003. szeptember 9-én lejárt.

⁽¹⁾ HL L 67., 2002.3.9., 31. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Spanyol Királyság ellen 2004. december 6-án benyújtott kereset

(C-501/04. sz. ügy)

(2005/C 19/31)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Enrico Traversa, jogtanácsos, és Ramón Vidal Puig, a Bizottság jogi szolgálatának tagja, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. december 6-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Spanyol Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy azzal, hogy lehetővé tette a kötvénytulajdonosok számára, hogy portfólióátruházás esetén felmondják szerződésüket, ha az átruházó és/vagy átvevő a letelepedés joga vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszere alapján nem spanyolországi székhellyel rendelkező biztosítóintézet, de nem akkor, ha az átruházás spanyol biztosítóintézetek között történik, a Spanyol Királyság megszegte
- az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenységekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról, valamint a 73/239/EGK és 88/357/EGK irányelv módosításáról (harmadik nem életbiztosítási irányelv) szóló, 1992. június 18-i 92/49/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 12. cikkének (6) bekezdése, valamint

- az életbiztosításról szóló, 2002. november 5-i 2002/83/EK irányelv⁽²⁾ 14. cikkének (5) bekezdése alapján fennálló kötelezettségeit;
- kötelezze a Spanyol Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jóllehet a 92/49 irányelv 12. cikkének (6) bekezdése és a 2002/83 irányelv 14. cikkének (5) bekezdése feljogosítja a tagállamokat, hogy megadják a szerződések felmondásának lehetőségét, a tagállam ugyanakkor megsérti a fent hivatkozott rendelkezéseket, amennyiben a lehetőség megadásakor, közvetlen vagy közvetlenül hátrányosan megkülönbözteti az adott tagállamban székhellyel rendelkező és a más tagállamokban székhellyel rendelkező biztosítóintézeteket, amelyek a letelepedés joga vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága keretében folytatják tevékenységüket az előbbi tagállamban.

A spanyol jogi szabályozás hátrányosan megkülönböztető, mert a szerződések felmondása tekintetében a más tagállamok biztosítóintézeteitől eltérő és kedvezőbb bánásmódot biztosít a spanyol biztosítóintézmények számára, anélkül, hogy az eltérő bánásmódot az említett helyzetek között fennálló objektív különbségek indokolnák.

Az eltérő bánásmódot a fogyasztóvédelemre vonatkozó érvek sem indokolják.

⁽¹⁾ HL L 228., 1992.8.11., 1. o.

⁽²⁾ HL L 345., 2002.12.19., 1. o.

A C-177/02. sz. ügy törlése⁽¹⁾

(2005/C 19/32)

(Az eljárás nyelve: olasz)

2004. október 19-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-177/02., C-178/02., C-179/02. és C-180/02. sz. ügyek (a Corte Suprema di cassazione előzetes döntéshozatal iránti kérelmei) törlését: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura – AGEA kontra Azienda Agricola Fava Allessandro e Delledonne Carla (C-177/02), Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura – AGEA kontra Luigi Serpelloni (C-178/02), Azienda Agricola Coato Giovanni, Lorenzo e Vaccaro Ivana kontra Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura – AGEA (C-179/02) és Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura – AGEA kontra Battista e Giacomo Malzani (C-180/02).

⁽¹⁾ HL C 156., 2002.6.29.